

Sprawozdania komisji do badania historii sztuki w Polsce, T. VI, вип. I, Краків 1897, ст. 82+XXIII+таб. V.

Сей найновіший зошит „Справоздань“ містить в відділі статей лиш одну цікаву для нас статтю Маріяна Соколовського: „Пояси металеві“, яку обговорено вже в XVI т. Записок. Крім неї згадати-б ще можна інформаційну статтю Пекосіньського про „Печаті польські в середніх віках“, де подано опись знаних польських печатей, поки що до XIII в.

В відділі протоколів зазначимо деякі з рефератів, що належать до нашої території.

М. Соколовський (ст. 2) показав фотографію образу Благовіщення XVI в. з глаголицькою написю в Загір'я під Сяноком.

Пр. Болоз-Антоневич (ст. 12) предложив працю „про архітектуру вірменську в Польщі“, де на підставі плянів вірменської катедри у Львові зазначив різниці між стилем вірменським та византийським.

Реферат Деметрикевича (ст. 21) про знайдену на костельнім цментарі в Новім Місті, під Добромилем різьбу, що мала на гадку автора належати до порталю романського костела (тепер переходуєть ся вона в Народовім музею в Кракові). На різьбі представлене Преображеніє Господне: Христос молодий, без бороди, правою рукою благословить, в лівій тримає кулю, по боках Ілля і Мойсей, в долині св. Петро з мечем і апостоли Іван і Яков. По довшій дискусії прийнято гадку Луцкевича, що різьба та є роботою селянською XVI в.

Луцкевич (ст. 23) представив рисунки дверей і вікон давньої палати Мнішхів у Ляшках мурованих під Хировом. Г—а.

Józef Włast. Opowiadania historyczne z dziejów okolicy Słuczy i jej dopływów. Краків, 1897, ст. 144.

Про ціль отсеї книжки сам автор говорить таке: „Описуючи значніші місцевости над Случю та її допливами, ми мали на цілі переважно показати по змозі крок за кроком перехід їх володіння, від найдавніших часів аж до тепер. Несказану радість робила нам кожда місцевість, що доси лишила ся в польських руках. В ряди-годи ми вплітали в наше оповіданє деякі уваги про виїмковий стан дібр, що є в нашім володінню в тутешних провінциях. Се обставини незвісні в иньших частинах Польщі; на будущину вони можуть послужити для історії суспільних порядків Волині в кінці другої половини теперішнього столітя. Але найбільше ми мали на цілі докладний опис обставин, серед яких наші надслучові роди мали добра; се, по змозі, ми опирали на свідощтві історичних творів, автентичних документів і переказів, що ми чули за молоду“ (ст. 143).